

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobkyně VENA – TRADE, s.r.o., se sídlem Štěpánov, Moravská Huzová 85, zastoupené JUDr. Kamilem Andree, advokátem se sídlem v Olomouci, Dolní náměstí 22/43, proti žalované **České obchodní inspekci, ústřední inspektorát, se sídlem v Praze 2, Štěpánská 15**, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2012, č. j. ČOI 127105/11/O100/4000/11/12/Be/Št, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 620 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2012, č. j. ČOI 127105/11/O100/4000/11/12/Be/Št, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7. 11. 2011, č. j. ČOI 114380/11/4000. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta za správní delikt podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) ve výši 20.000 Kč, za to, že v provozovně žalobkyně Otočná 371, Stará Ves u Rýmařova, jako kontrolovaná osoba v postavení prodávajícího, prodala motorové palivo, které nesplňuje požadavky na jakost a složení stanovené provádějícím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť odebraný vzorek výrobku – motorové palivo Ethanol E85 nevyhovuje ve zkoušeném ukazateli jakosti v kritériu Tlak par DVPE 43,9 kPa (min. 48,0 – max. 102,0 kPa), tj. nevyhovuje limitním hodnotám ČSN 65 6512. Dále jí žalovaná uložila povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobkyně namítá, že:

- 1) rozhodnutí žalované je založeno na nesprávném skutkovém zjištění, neboť dle jejího názoru žalovaná nevzala v potaz skutečnost, že na dané palivo byly provedeny dvoje testy, totožnou společností SGS, se dvěma rozdílnými výsledky. Na základě reklamace paliva u výrobce žalobkyně zjistila, že prodávané palivo E85 je v souladu s normou ČSN 65 6512, což žalobkyně dovozuje ze zkušebního protokolu ze dne 4. 1. 2011, předloženého jí výrobcem, z něž vyplývá, že zkouška tlaku par daného paliva byla provedena laboratoří SGS s výsledkem 52,6 kPa při 26% benzínu. Dle žalobkyně je tedy zřejmé, že společnost SGS došla u jednoho výrobku stejné šarže z jedné cisterny ke dvěma různým výsledkům v oblasti tlaku par. Ve stejné době byla provedena kontrola na čerpací stanici ve Valašském Meziříčí, kde při dodávce paliva za stejných podmínek a od stejného výrobce bylo zjištěno společností SGS tlak par 50,6 kPa při 26,1 % benzínu;
- 2) v případě společnosti SGS, která provádí laboratorní rozbor paliva E 85 pro žalovanou, je důvod pochybovat o její nepodjatosti, neboť tato společnost úzce spolupracuje s Českou asociací průmyslu a obchodu, jejíž zástupci předmětné palivo neprodávají a již několikrát aktivně veřejně vystoupili proti jeho prodeji;

3) správní orgán jednal v rozporu s ustanovením § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, když nerozhodoval v zákonem stanovených lhůtách. Žalobkyni byla povinnost k zaplacení pokuty uložena příkazem 4. 4. 2011, žalobkyně podala včasný odpor 18. 4. 2011. Poté žalobkyně podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 5. 2011 včasné a řádné odvolání, toto zůstalo bez odezvy. V rámci ochrany před nečinností podala žalobkyně žalované dne 5. 8. 2011 podnět s žádostí o další stanovisko ve věci, žalovaná vydala další rozhodnutí až 2. 9. 2011.

Při ústním jednání dne 25. 3. 2014 žalobkyně dále namítla, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaná ve svém rozhodnutí řádně nevypořádala s námitkami uvedenými žalobkyní v odvolání.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí žaloby s tím, že s argumentací žalobkyně se již vypořádala ve svém rozhodnutí, na která odkázala. Dále uvedla, že výsledky rozborů paliva E85, na něž poukazoval žalobce ve správním řízení, nejsou v rozporu s výsledkem, k němuž dospěla zkušebna SGS v parametru tlak par u vzorku odebraného správním orgánem I. stupně dne 1. 2. 2011. Pokud měla žalobkyně v úmyslu účinně zpochybnit daný výsledek, měla si v první řadě nechat přezkoumat tlak par u referenčního vzorku. Ten byl odebrán správním orgánem I. stupně při dané kontrole průkazně z téže dávky paliva a byl žalobkyni za daným účelem ponechán. Co se týče námítky vznesené při ústím jednání, k té se vyjádřila tak, že by k ní nemělo být vůbec přihlíženo, neboť již uplynula dvouměsíční lhůta pro podání žaloby a po jejím uplynutí nelze již žalobní body rozšiřovat.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 1. 2. 2011 bylo u žalobkyně v místě čerpací stanice Stará Ves u Rýmařova, Otočná 371, odebráno za účasti obsluhy čerpací stanice několik vzorků paliva za účelem posouzení jeho jakosti, mezi nimi i E85, č. vzorku 11/40/11, v množství 9,1 litru v celkové ceně 217,49 Kč, a to 3 x 2,5 l v kanystrech, 2 x 0,8 l v láhvích. Na provozovně byly ponechány referenční vzorky v množství 3,3 l (2,5 l v kanystru a 0,8 l v láhvi), o čemž byl sepsán a podepsán oběma stranami kontrolní protokol. Dne 9. 2. 2011 byl vyhotoven protokol o provedení rozboru vzorku zkušební laboratoří č. 1152.1 SGS Czech republic, s.r.o., z něhož vyplývá, že vzorek číslo 11/40/11 nevyhovuje ČSN 65612 v kritériu tlak par s hodnotou 43,9 kPa při 25% benzínu, neboť hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 je min. 48,0 kPa, maximum 102,0 kPa. Dne 10. 2. 2011 bylo správním orgánem I. stupně žalobkyni formou kontrolního protokolu sděleno, že odebraný vzorek paliva E85 nevyhovuje limitním hodnotám ČSN 65612. Dne 11. 2. 2011 zaslala žalobkyně žalované vyjádření s tím, že nesouhlasí s výsledkem kontroly, neboť žalobkyně splnila v celém rozsahu povinnosti při nákupu, dopravě a prodeji paliva E85 podle § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 311/2006 Sb. Zdůraznila, že nakládka je dozorována a kontrolována průběžně

Celním úřadem a uvedla, že dodávka předmětného paliva na čerpací stanici ve Staré Vsi byla provedena dne 21. 12. 2010 a nádrž byla v podstatě prázdná, čímž chce žalobkyně vyvrátit domněnku, že nádrž mohla obsahovat letní směs E85. Žalobkyně ve vyjádření uvedla, že v rámci zajištění právní jistoty bude proveden rozbor paralelního vzorku, který správní orgán I. stupně zanechal na čerpací stanici při kontrole dne 1. 2. 2011, a poté se žalobkyně dále vyjádří. Dne 7. 4. 2011 uložil správní orgán I. stupně formou příkazu žalobkyni za výše popsané protiprávní jednání pokutu ve výši 20.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně dne 19. 4. 2011 odpor s odůvodněním, že v rámci reklamace u výrobce paliva byla provedena zkouška na tlak par s výsledkem 52,6 kPa při 26% benzínu a že v rámci stejné dodávky E85 při minimální odchylce benzínu je tak velká odchylka par nemožná. K prokázání tohoto tvrzení doložila zkušební protokol č. 10082 společnosti SGS z něhož vyplývá, že vzorek paliva E85 od výrobce byl společností SGS k rozboru přijat 4. 1. 2011. Na podporu svých tvrzení dále uvedla, že správní orgán I. stupně provedl 8. 2. 2011 kontrolu totožného paliva na čerpací stanici ve Valašském Meziříčí, kde bylo zjištěno při 26,1% benzínu tlak par 50,6 kPa, což doložil kontrolním protokolem a inspekční zprávou č. 287/2011 ze dne 16. 2. 2011. Dne 16. 5. 2011 bylo vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí, jímž byla žalobkyni uložena totožná pokuta. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 27. 5. 2011 odvolání. Dne 2. 9. 2011 bylo žalovanou rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání s tím, že nevypořádal všechny námítky žalobkyně. Dne 7. 11. 2011 vydal správní orgán I. stupně nové, ve výroku totožné, rozhodnutí. Správní orgán I. stupně své rozhodnutí zdůvodnil mj. tak, že nižší tlak par je jednoznačně důsledkem nedostatečné výměny paliva při přechodu z letního na zimní zboží (výrok žalobkyně ve vyjádření ke kontrole ze dne 11. 2. 2011, že při dodávce paliva 21. 12. 2010 nádrž na E 85 byla v *podstatě* prázdná). V letním období je tlak par nižší a pro přechod na zimní období je třeba udělat několik dodávek zboží v zimní kvalitě. Čím nižší je hodnota tlaku par dodávek (a čím blíže spodnímu limitu 50 kPa), tím vyšší musí být počet těchto dodávek, které zaručí dostatečně přechod na zimní kvalitu. Proto je správní orgán I. stupně přesvědčen, že k chybě měření v laboratoři nedošlo. Pokud měla žalobkyně dojem, že výsledek rozboru je chybný, mohla si nechat změřit tlak par u vzorku, který zůstal na čerpací stanici po kontrolním odběru. Tlak par výsledné směsi není závislý jen na poměru etanolu a benzínu, ale také na tom, zda se jedná o letní nebo zimní benzín, takže argumentovat pouze podílem benzínu je zavádějící. Kopie dokladů o výsledcích rozborů vzorku zadaného výrobcem a vzorek odebraného Českou obchodní inspekcí ve Valašském Meziříčí neprokazují, že se jedná o vzorky téhož paliva, ze kterého byl odebrán vzorek dne 1. 2. 2011 na čerpací stanici Stará Ves u Rámařova. K námitce podjatosti společnosti SGS správní orgán I. stupně uvedl, že argumenty žalobkyně považuje za nepodložené a bezpředmětné, když v souladu s § 7 odst. 2 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb. pokládá za rozhodné, že předmětný rozbor byl proveden akreditovanou osobou. U společnosti SGS jde o subjekt splňující ČSN EN 17025 Posuzování shody – Všeobecné požadavky na způsobilost

zkušebních a kalibračních laboratoří, včetně článku 4.1.58 písm. b): „Laboratoř musí mít mechanismus zajišťující, aby vedoucí a ostatní osoby pracující v laboratoři byly oproštěny od jakýchkoliv nepatřičných obchodních, finančních nebo jiných vnitřních a vnějších tlaků, které mohou nepříznivě ovlivňovat kvalitu jejich práce.“ Dne 23. 11. 2011 podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že v dané věci již bylo rozhodnuto dne 16. 11. 2011, proti tomuto rozhodnutí bylo podáno řádné a včasné odvolání dne 26. 5. 2011, o němž nadřízený orgán nerozhodl dle § 71 odst. 3 správního řádu, čímž se odvolání stalo platné a účinné v celém rozsahu. Dále žalobkyně uvedla, že z toho důvodu považuje nově vydané rozhodnutí ze dne 7. 11. 2011 za nicotné. Dne 31. 1. 2012 vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 12. 2012 v jiné, avšak obdobné věci žalobkyně, bylo zjištěno, že jí byla nejprve uložena pokuta 50.000 Kč za správní delikt prodeje pohonných hmot, které nesplňují požadavky na její jakost a složení, a to konkrétně v kritériu „Složení E85 – etanol a vyšší alkoholy (% V/V) – zjištěná hodnota činila 86,9%, přičemž maximální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření činí 85,6%. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo rozhodnutím žalované ze dne 10. 6. 2013 k odvolání žalobkyně zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání s odůvodněním, že nebyl doposud spolehlivě zjištěn stav věci, neboť spisový materiál obsahoval dva navzájem rozporné důkazní prostředky, pokud jde o vlastnosti paliva E85 odebraného dne 27. 8. 2012 na čerpací stanici žalobkyně, tj. rozborů laboratoří SGS (vzorek předložený správním orgánem I. stupně) a VÚRUP (vzorek předložený žalobkyní). Postupem určeným pro rozptýlení existujících pochybností je třetí rozbor v akreditované laboratoři odlišné od předchozích dvou laboratoří. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2013 bylo řízení zastaveno.

Krajský soud nejprve dospěl k závěru, že žaloba je včasná, podána oprávněnou osobou, přípustná a jsou splněny veškeré podmínky pro její projednání. Soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v rozsahu žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K námitce č. 1) žalobkyně krajský soud uvádí, že se ztotožňuje s názorem žalované v tom smyslu, že jediný způsob, jak mohla žalobkyně prokázat, že předmětné palivo splňovalo veškeré požadavky na jeho jakost stanovené normou ČSN 656512, bylo provedení kontrolního rozboru paralelního vzorku zanechaného

za tímto účelem správním orgánem I. stupně při provádění kontrole dne 1. 2. 2011 na čerpací stanici. Ačkoli žalobkyně sama tvrdila, že tento rozbor provede, ze spisu ani tvrzení žalobkyně se nepodává, že by tak neučinila. K prokázání svých tvrzení o tom, že palivo odpovídalo požadavkům na jeho kvalitu, žalobkyně dokládala rozbor paliva E85 provedeného výrobcem u paliva stejné šarže dne 4. 1. 2011, tedy téměř měsíc před odebráním vzorku na její čerpací stanici, a dále rozbohem paliva E85 sice od stejného výrobce, ale odebraného 8. 2. 2011 na jiné čerpací stanici, tentokrát ve Valašském Meziříčí. Z obecné logiky vyplývá, že existuje řada možností, při kterých může dojít ke změně vlastností paliva, v tomto případě tlaku par, a to např. při převozu paliva od výrobce, při přečerpání do nádrže na čerpací stanici, nebo dokonce i následným smísením s jinou kapalinou. Proto rozborů jiných vzorků paliva, byť stejné šarže, jsou jako důkazy irelevantní. Z tohoto důvodu nebyl proveden ani žalobkyní navrhovaný důkaz znaleckým posudkem k prokázání tvrzení žalobkyně, že v rámci stejné dodávky paliva E 85 při minimální odchylce benzínu je tak velká odchylka tlaku par (52,6 kPa vs. 43,9 kPa) nemožná, když z výše uvedeného naopak vyplývá, že to možné je, neboť tlak par není závislý pouze na poměru benzínu a etanolu v předmětném palivu, ale také na tom, zda se jedná o letní nebo zimní benzín. Co se týče provedení rozboru referenčního vzorku odebraného při předmětné kontrole z konkrétní nádrže, žalobkyně i žalovaná se shodli na tom, že v současné době by již nebylo možné z něj nijak usuzovat na tehdejší tlak par.

K námitce č. 2) žalobkyně krajský soud uvádí, že nemá pouze na základě tvrzení žalobkyně o úzké spolupráci společnosti SGS Czech republic, s.r.o., jež provádí rozborů kontrolních vzorků paliva, se subjektem, který neprodává předmětné palivo, a na základě žalobkyní předložených rozhodnutí v obdobné věci důvod pochybovat o nepodjatosti společnosti SGS Czech republic, s.r.o. Jak judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 42/2007-55, týkající se celního řízení a důkazní síly posudků celně technických laboratoří provedených v takovém řízení, skutečnost, že celně technické laboratoře jsou součástí organizační struktury celní správy, samo o sobě nesnižuje důkazní hodnotu jimi vypracovaných posudků. Pokud tedy společnost SGS Czech republic, s.r.o., splnila kritéria pro udělení akreditace a je tak akreditovanou zkušební laboratoří, nelze z pouhého žalobkyní tvrzeného vztahu ke společnosti, která předmětné palivo neprodává, jakkoli o její nepodjatosti pochybovat. Stejně tak nelze pochybovat obecně o její nepodjatosti z důvodu v jiném řízení zjištěného rozporu mezi rozbohem paliva provedeným společností SGS Czech republic, s.r.o. a jinou společností. Rozbor provedený společností SGS Czech republic, s.r.o. může být samozřejmě zpochybněn, ale relevantním důkazním prostředkem, který jej může zpochybnit, je, jak již uvedeno výše, pouze kontrolní rozbor paralelního vzorku předmětného paliva u jiného subjektu, což ostatně žalobkyně učinila v obdobné věci, jak vyplývá z jí předložených rozhodnutí, ne však ve věci projednávané.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ, b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

K námitce č. 3) žalobkyně krajský soud uvádí, že lhůta zakotvená v ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu je lhůtou toliko pořádkovou. Samotné nedodržení této lhůty nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem (viz rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 9 A 128/2010-33).

Co se týče námítky vznesené žalobkyní při ústním jednání, k této krajský soud uvádí, že rozšířit žalobu o další žalobní body je možné pouze ve lhůtě pro podání žaloby, tedy do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno doručením jejího písemného vyhotovení (ustanovení § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s.ř.s.). Podle ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů. V tomto případě lhůta pro podání žaloby uplynula dne 31. 3. 2012, proto soud k námitce uplatněné po této lhůtě nepřihlíží.

Žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšné žalované vzniklo vůči žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalované tvořené cestovným k ústnímu jednání konanému dne 25. 3. 2014 činí 620 Kč. Soud proto uložil žalobkyni zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení tuto částku.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalobkyni povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. března 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu